

mea interit, quantum mihi d'nni afectionem prelia
amplius in tanta reru angustia, in tam iusta tempore,
de spectata non videtur is debiti per solatione. Sed quid
multis morari commone fecit te per solationem, rogo vi
per licet. Rhetum, postremo extrahi amicum communi
non speravi. Omnia haec videntur per tuum affligere
et de molari absentis querimonia te moveat. Te in
fleat, ut fides et de signam et de vera fides pro me
vult dictum ac factum exequatur, pro festis si me as
jam sapio exulis necessitatibus expensas cum ve teris
amicis nostre legitima recordatione. Vale cum
eare conjuge et cum illa sita. Dilecti filii et mi
hi inprimis dilecto. Duisburgi 4. Aprilis 1570.
Ab. G. Mirer non referatur mihi quid velis fieri
si de facinorosis Philippi.

Joannes Molang.

114/ N. Petro Dikeno, in. Hollandia

Pax Christi

[= Moev. A. 4:

Nr. 170]

Error haec nostra barbaria me submovit, quod de
volenter accipui, ut id m. Petro Dikeno
litteras darem. Sic has ingentes occupationes,
neque, habeo quod scribam, propter quodam vulgaria
de sequendum tamen fuit affectui tam bene de more
in illa severitas, tam, tui amantibus. Gloriam apud
multos fratres in edibile quodam gaudio sedere
in animo meo ex ista tam in separabili patriarum doctri
nae restitutione, in qua quum tale fuerit. Venerando
principium ac prius heroniam opera patria
nostre impendat, et quotidie tam fideliter im
pendat. De beo hoc tuum in mortale beneficium
prosequi quanti possum maxima gratia tui si pro
firatione. Certe nullum profermitis diem quo non
de oculis mihi perant vestra pericula. Quodam sol
et adirem pro salute Ecclesiarum et pro te quo Christi
st. itaque, cum meis familiaribus quod die sepius in ge
nua prodeus pro nichilum et ob gratias ago
Deo patri Jesu Christi, et oilem vestris, bona et
deum et Evangelii tantum, annis, vestris res con
vestra consilia, et actiones in similitudine et fi
de commendat. Sicut ut ad optatos exitus pro
rehabilitat, quae sunt optimis suspiciis inceptis et
fideles operationis ex primis ab improbis et su

riaris hominibus, quorum sunt eadem uerba, quae diaboli
 homicida, nempe ut ita nascuntur in seipsum in fa-
 mia in iis cunctis jugulatur, quibus priorum uelam
 gloria, erantque etiam quidam graviores: qui fecerant
 aduocatum majestatem filii Dei, vestra constanti mihi
 sperio efficaciter orantibus electos quam plurimos ad facie,
 habent iustitiam sanctitatis et uirtutis. Nemo si sciret qui
 iam impetebat in corde meo, qui tamen dies noctesque
 me exstimulabat, ut quando ad huc praesens nequeo: absens
 pultem quidam, postquam ratione ad vestros hanc gratias
 Deo, tanti saluare hominum generi labores nemet
 adiungam. Sed quid quis? Quare praesens non possum?
 Quia missionem hanc, sicut monum potui a Branne,
 sed impetare, quidam liberale doctrina et conscientia
 fide quam sagittaria per litteras, nihil respondens
 tantum ad me non ut reditum maluerim. Atque adeo
 est mihi re (si fallor) quod ex te liberis de semine
 ne proximo decem menses motu aduersariorum, ne uide-
 rentur discedere ritibus ab aliis saxonum ecclesiis
 inducerent intermissionem suam ad uita. et piana malicia
 quibus caruerant jam annis et ritibus, quibus ut re spem
 deret choros, accessit et Cantor homo constantia,
 qui redamante Melana, sed Magister uelut iube me,
 cepit continuo uolenter impetere iudicium ad philo-
 sopherum sine scientia, redamantem tantum iniquis a
 missis (quas uerant) in motu salubris, ex etia lingua
 ad aurum uoluptatem siquidam tantum iniquis, nulla
 sententia seducta, quae intelligi, uel ad ipsos Cantor,
 ritus posset. Dixi magister uelut, id est indignum,
 neque ad edificationem Ecclesiae: sed ad ipsos iudici-
 cationem pertinere, respondit ille, non me tem-
 ple, sed sola praesentia. Ego etiam. Adolescentes ta-
 men meo fidei esse cohereditas, meaque interesse. Ne
 copiam inuocationis nomen dei uanis et amplexibus
 propulerent, et exuta paulatim uim uis reuerentia
 in signis ostendebant et reuerentia. Quid multa?
 Quae magis obstiti, toto uero arguitur Cantor a
 porte et in publico uim afferens tum mihi, tum re-
 uentibus. Interea se uirtute graui pestilentia, qui
 senatus Philanthropos conquisit in iustis inter mit-
 tere, ut si patris meo iustitiam uideat, qui in
 capionem, et in ipsa uirtute uenia ad faciem hunc
 contuli. Eundem et Branne uiri graues

et mei amantes, qui dubitant, me minus esse
 ne inquisi animi esse. Conscientie modum in sciri
 potuerere. Nam ego cum à senatu cum venia dis-
 cederem, dixi scholarchis, nisi consensum tantum
 tum removerent, me scholam regere nec velle, nec
 posse, satis melius tempore cum eo luctatum
 et perieris, et ipsam auctoritatem et contumaciam
 ad invicem esse &c. Hec ego, multante quā
 mihi patrie servanda spes illa affulsisset. Nunc itē
 tūc est ubi tuum iudicium requirō. An ego illam
 ad id quod dōnāx inculcā et ceremonias verbo
 Dei manifeste et repugnantes, diu persequi debeat
 potius quam meam locum deseram. Non tamen id
 meae conscientie causa quia frater dilecte, quā
 ut habeam priorum virorum testimonia, quibus
 demonstrant divinitatem, ex verbo ipsius sin-
 cere esse à me et sine fraude perceptam. Si quid
 igitur gravibus tuis poteris curis decidi, obviem
 p. ut vel per alium fratrem tuum mihi sententia
 significetur. At vero Pifator non videtur ad-
 huc esse idoneus Academia, ego fidei et doctrinae
 diuinae apud me dolescere, et aliqua temporis
 huius laborari. Vir egregie per se cum magna
 asseveratione veritatis in sapientia incumbere,
 ne perire dederit patriam nostrā immortali
 Regem feceris, per se gubernatore spiritus per
 personam vite regnum eternum se sua Christi
 ite amplificare, plura nequeo plene frigare,
 et haec ipsa multis mihi videantur tam diste-
 to. Vale. 17. Januarij 1567. Duisburgi.

113.)

Dn. Heberdo à Lungen
 in Villa Bo. quon
 Pax Christi.

Venerande frater etiam nunc hic sum, frustra sal-
 ut itro à Bremeris et sparsim aliquid exspe-
 ctantes. Ne presentis quidem videri solent
 habere magnam rationem. Quid sperare absens
 meo sequaturam? praesertim illo spiritum
 scholae tum ecclesiae. Nihil officium per se
 res, frons occupatio prior est. Est mihi mole-
 stan scio fore profectio rem, redanda est tu
 mea, ut ex per car. ita tandem aliquando ex
 hac fluctuatione possim emergere. Plenisq;

[= Moer. a. 7:
 No. 171]